

UYDURMA RİVAYETLER (2)

(...düenden devam)

Şimdi düşünün bir kere kim terörist? Batılılar mı, Müslümanlar mı? 1963 yılından beri Kıbrıs'ta Türklere saldıranlar, katliama girişenler kimler? Adayı Yunana bağlamak için Londra ve Zürih Ant-laşmalarıyla kurulan meşru devleti yıkanlar kimler? Güney Kıb--rıs'ı antlaşmalara aykırı olarak AB'ye kabul edip Türkleri Rum-ların azınlığı haline getirmeğe çalışanlar kimler?

Amerikalılar Irak'a niçin saldırdılar? Yıllardan beri Irak'ta etmedikleri zulüm kalmadı.

Asırlar önce Endonezya'ya saldırıp koskoca ülkeyi ve halkı sömürenler Müslümanlar mı? Afrika'yı asırlarca sömürenler kimler? Müslümanlar mı?

İsrail her gün tankıyla, uçağıyla modern silahlarıyla masum insanlara bomba yağdırıp kadınları, çocukları öldürüyor. Ses çıkaran yok.

Ama işgal altındaki toprağını kurtarmak için □ şahsen tasvip etmediğim□ intihar eylemlerine girişen bir grup insan terörist oluyor. Elbette terör tasvib edilemez ama terörün dini yoktur. Iraklıların yaptığı intihar eylemi terör de yüzbinlerce Iraklıyı haksız olarak öldüren Batılı ülkeler terörist değil mi? Yoksa bunlar dünyayı sadece kendi malları mı sanıyor? Allah şu toprakları, nimetleri sadece Avrupalılar için mi yarattı?

Bunlar yetmemiş gibi şimdi de insanlara rahmet için gönderilen İslâm Peygamberine, Barış Peygamberine dil uzatıyorlar. Aslında bu saldırının kökü tarihe dayanmaktadır. Dante, İlâhî Komed-ya adlı eserinde –ki aslında bu eser, Müslüman şair Ebu'l-Alâ el-Muarrî'nin “Risaletu'l-gufran” adlı eserinden esinlenmiştir– Hz. Pey-gamber'i, hâşâ cehennemin en alt çukurunda baş aşağı asılmak suretiyle azabedilmekte olduğunu tasvir etmiştir. Niçin, neden en büyük, hayatı en şeffaf Peygambere bu kin ve öfke! Asırlar geçti, hâlâ o öfkenin uzantısı, yansıması çeşitli biçimlerde kendini göstermektedir. İnsanları taşa toprağa, kendileri gibi aciz, fani insanlara tapmaktan kurtarıp Allah'a kullukta birleştirerek kardeş yapmak isteyen bir peygambere bu kin ve öfke neden? Bakın onun diliyle yüce Allah, Kitap ehline nasıl bir barış

çağırısı yapmaktadır:

“De ki: ‘Ben Allâh'ın indirdiği her Kitaba inandım ve ara-nızda adâlet yapmakla emrolundum. Allâh bizim de Rabbimiz, sizin de Rab-binizdir. Bizim eylemlerimiz bize, sizin eylemleriniz size âittir. Bizimle sizin aranızda bir tartışma ne-denî yoktur. Allâh aramızı bulur, dönüş O'nadır.”
(Şûrâ: 15)

“De ki: ‘Ey Kitap ehli, bizim ve si-zin aranızda eşit olan bir kelimeye gelin: Yalnız Allah'a tapalım. O'na hiçbir şeyi ortak koş-mayalım; birbirimizi Allah'tan başka tanrılar edinmeyelim.’..!” (Âl-i İmran: 64)

Güzel ahlâkı tamamlamak için gönderilmiş olan o Barış ve Rah-met Peygamberi, insanları kardeş olmaya çağırmış: *“Buğ-zet-me--yiniz, kin tutmayınız, hasedetmeyiniz, birbirinize sırt çevirmeyiniz; ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz!”* buyurmuştur. Ne mutlu onun gösterdiği dostluk ve barış yolunda gidenlere!
